Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8132
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

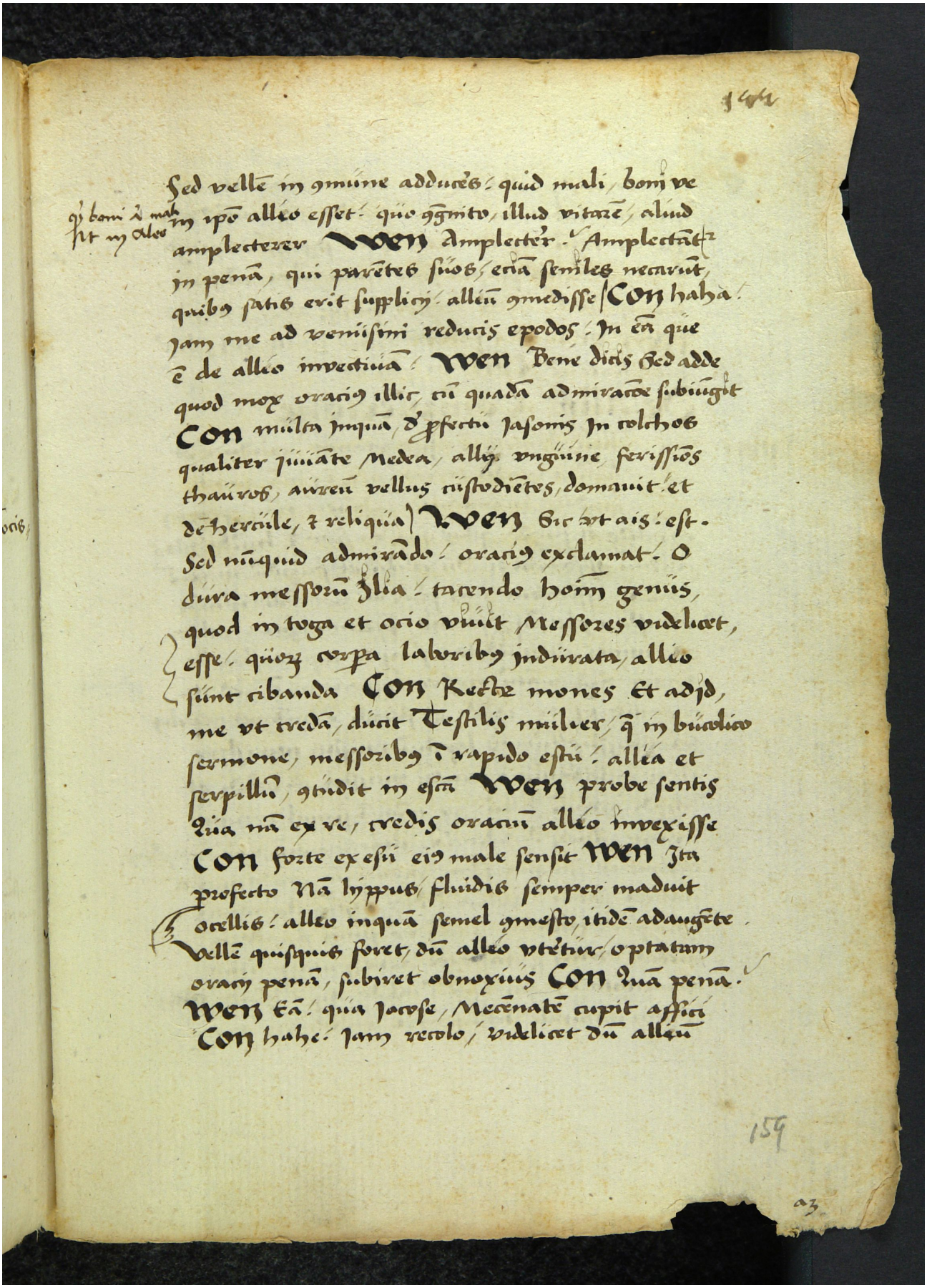

Sed velle in genere adducis: quid mali, boni ve
in ipo alleo esset: quo egenito, illud vitare, aliud
amplecteretur. Wen Amplectatur
in pena, qui parentes suos, etiam senes necarunt,
quibus satis erit supplicij, alleum genedisse. Con Haha:
Jam me ad venissimi reducis epodos: In eam que
e de alleo invectiua. Wen Bene dicis. Sed adde
quod mox oratio illis, ei quadam admiratione subiungit
Con multa inquam, d'effectu Jasonis in colchos
qualiter iuuenate Medea, alleij unguine ferissimos
thauros, aureum vellus custodientes, domauit et
de hercule, et reliqua. Wen Sic vt ais: est.
Sed nunquid admirando: oratio exclamat. O
diuina messorum Elia: tacendo homines genius,
quod in toga et otio viuit, Messores videlicet,
esse: quorum corpora laboribus indurata, alleo
sunt tibanda. Con Recte mones. Et adjd,
me vt credam, dicit Tesilis mulier, q in buccolico
sermone, messoribus a rapido estu: allea et
serpillum, gaudit in esum. Wen Probe sentis
quia nam ex re, credis oratorem alleo inuexisse
Con Forte ex estu eis male sensit. Wen Ita
profecto. Nam lyppus, fluidis semper maduit
ocellis: alleo inquam semel genesto, itidem adaugere
Velle quisquis foret, dum alleo vtentur, optatum
oratio penam, subiret obnoxius. Con Qua pena.
Wen Eam: quia sacrose, Mecenate cupit assici.
Con Haha: Jam recolo, videlicet dum alleum